

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopolne blagovallne fran-
kiziraj, rokopiši se ne vračajo.

Izjava trikrat na teden, vsak **ponedeljek**, **sreda** in **petek** ter velja za
Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krona. Za Ameriko
in druge dele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron,
pol leta 8 kron 60 vin. Naslovljena se pošilja upravništvu, plačajo se vsajprej.

Za Iskravce

se plačuje od vsake peti vrste po 20 vinarjev za vsa-
kokrat: za večje iskravce in monokratne iskravce
izmenjaj popust.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Naše učiteljsko vpra- šanje.

Blizu se čas, ko se preseli c. kr. moško učiteljske v Mariboru iz sedanjih najetih prostorov v novozgrajeno državno poslopje. S prihodnjim šolskim letom se začne nekako nova doba v razvoju učiteljskega dijakstva na moderno opremljenem zavodu. Iz dijaških sre bo izginil črt inferiornosti, nadomestil ga bo ponos in zavest, da je dijaštvo eminentno važen činitelj pri delu za narodov razvoj, zavladala bo zavest, da je njegova dolžnost, živovati svoje moči blagru naroda in vsega človeštva. Cela stavba bo nekako blagodejno uplivala na bodoče učitelje brez razlike narodnosti.

Mariborsko c. kr. učiteljske pomeni za nas spodnjaštarske Slovence zavod, da ga do danes ni važnejšega. Vplivalo je na razvoj slovenskih učiteljev in posredno na slovenski del štajerske zemlje. Izgleda nam je domala vse učitelje, ki so potem delovali in še deloma danes delujejo med narodom. Nazore, ideje, ki so se jih dijaki nasikali na zavodu, so zanesli med narod njihov duh, njihovo mišljenje je postalo del narodovega naziranja. Izgubljeni in znamenja narodne mladosti, naravno, tudi narodu niso mogli vcepiti spoštovanja, ljubezni do rodne grude, do samega sebe.

Učiteljski, čeprav porojen med narodom samim, čeprav v prvi mladosti ni slišal ni besedice nemške, se je v krogu pretečne večine nemških kolegov

pod nadzorstvom nemških ter uradniško pedantno ponižnih slovenskih profesorjev — kmalu docela odrazil narodovemu duhu. Sistem, ki je tiranizoval nekdanj in ki vlada še danes po vseh slovenskem narodu namenjenih srednjih šolah, nemške učne knjige, ki so vestno prikrojene neslovenskim razmeram so delovale kaj izdatno v tem smislu.

Če odštejemo tisto številce uric v katerih se razlaga dijakom skoraj samo večnovrstna modrost slovniške teorije, tako, da za slovstvo, konverzajo in druge važnejše stvari ne ostane nič več časa — smo kolikor toliko pri koncu s slovenskim ponkom.

In v izključno nemškem jeziku izmenjen učitelj naj bi potoval in vzgajal slovensko mladino, naš up, našo bodočnost? — Ironija! Slučaji, ko je moral otrok — nčenec pomagati učitelja s kakim slovenskim izrazom iz zadrege — niso redki. Žalostno sicer — pa resnično!

In v nemškem duhu izgojen učitelj naj bi se živel na mah v misli, v dušo slovenskega naroda? Koliko težav, koliko zaprek je bilo treba premagati predno se je učitelja to posrečilo — a koliko jih je, le oziroma se po domovini, koliko jih je, ki se še do danes niso mogli privaditi šitju in bitja naroda, iz katerega so izšli.

Da slovenski narod svojega učiteljskega ne spoštuje, ma ne pripisuje posebne važnosti, ga dotikarj sovražni, je pač umljivo. In od tega dandanes opravičenega ljudskega naziranja od-

vrniti narod je mogoče le, če se iztrebi zlo tam, kjer pravzaprav tiči: zlo tiči v učitelstvu samem.

Učitelstvo mora biti narodno — zahtevamo vedno, a kako naj bo narodno, ko je vendar izgojeno v nemškem duhu, na nemškem učilišču. Izgojitina narodno učiteljske je mogoče le na narodnem, na slovenskem učilišču.

Štajerski Slovenci potrebujemo slovensko učiteljske. Že več desetletij je tega, kar so začeli študirati naši dijaki na nemškem učilišču v Mariboru, da, zahtreje se celo od neke strani, da je mariborsko učiteljske namenjeno slovenskemu narodu. Od tiste dobe pa do danes je marsikaj napredovalo, recimo, profesorjem so že večkrat povikali plačo, tudi pedagogika je napredovala, še več, gospodje pedagogi so celo izposnali, da je potrebno včasih naglasiti: Slovencem v slovensko šolo — v praksi pa je ostalo vse pri starem. Danes se nevsje na c. kr. učiteljske slovenščine toliko, kot se je je pred 10, 20 ali 30 leti. Učni jezik je ostal izključno nemški in bo menda še nekaj časa, če se ne vdrzimo kmalu.

Slovensko učiteljske nam je življenjska potreba. Teko sicer pogrešamo slovenskih višjih gimnazij, slov. realk, a najtežje občutimo pomanjkanje slovenskega učiteljske; kajti nobeden uradnik, odvetnik, kratka nobeden tisti, ki so izdelali gimnazije ne pride s narodom v tako ozko dotiko kakor

baš učitelji. In ta nam treba ljudij, ki bodo res vredni tega imena — ki bodo pravi učitelji narodovi in ne samo rok-klama za tuje blago, za tuje „kulturo“.

Na mariborskem c. kr. učiteljske izdelala leto za letom tako bore majhno število slov. dijakov, da je opravičen strah, da nam zmanjka v vsjakrjaji dobi učiteljskih moči za narodne šole, da ne govorim o šolah v nemških občinah, in to vse, ker nam primanjkuje radi izključno nemškega poučnega jezika na c. kr. učiteljske slovenskega naraščanja. Slovencem, ki stopi v pripravnico opeka kmala, ker ma dela tuji učni jezik preveč težko. Kaj hoče? Kaj drugega kot postiti vse skupaj!

Bilo je l. 1901, ko se je dvignil slovenski narod ter zahteval kakor na en glas vmesništvo v Ljubljani. Prepadi smo sicer takrat s svojo zahtovo, a moralni uspeh je bil ogromen. V narodu so se vzbudile nove sile, začelo se je delati ne samo govoriti. V narodu, zlasti v dijaštvu je našla nova ideja tisto silo, ki bo vdrzala zahtovo v življenja pa tudi jo vresničila.

Slovensko vsestično vprašanje se tiče vsakega Slovenca, štajerskega srednjekolo vprašanje so tiče spoznejšo na štajerskih Slovencev. Naše učiteljske naj stopa pri slov. štajerskem učiteljskem vprašanju v osprede. Treba bo sicer močne akcije, da pridemo do svojih najprimitivnejših pravic. Gibanje l. 1901, nam bodi pri tem vzgled in bodrih.

Za višjo gimnazijo bodo v kratkem napisane skoraj vse slov. učne knjige.

LISTEK.

„Hau, hau, hau!“ ali kako
je dijak Mihec lajal, mlinar
Čmel pa bežal.

(Spisal Valjko Lesnoki.)

Po poteptani cesti, že dobro na večer, je drdral na vso moč voz, v katerega je bilo vpreženo par konj ter ropotal po kamenja, da ga je bilo moči slišati za četrtil milje daleč.

Na vozu, na visoko povzdignem sedežu je ležal ugodno razkoračen s pičo v ustih ter s kačmo na glavi mlinar Kuba Čmel, bogat in ponosen mlinar iz Kobiloboka.

Vračal se je iz sejna s polnim možniškim denarjem, ki ga je bil prejel za prodano moko ter še s polnejšim trebuhom od vsakorine jedi in pijače, kar se si je kaj rad privoščil, kar je bilo — tudi lahko mogoče spoznati po njem — tebelosti, po njegovih debelih ustnicah ter navzdol viseli bradi.

„Čem bi naj tudi stradal, ko je

imel denarja, kakor so pravili ljudje, toliko kot zdroba, a pri tem ni imel ne sorodnikov ne otrok, da torej ni imel štetiti za nikogar, ako bi tudi hotel. Njegov mlinar na dva kamna ni stal niti podnevi niti ponoči; dobra postrežba je za več milij daleč privabljala ljudi in pri tem nihče ni pomnil, da bi se mu bil kdaj razjedi az ali se strlo kolo.

Kuba Čmel je bil bogatin, da malo takšnih, najsi tudi je bil njegov oče pastir vaške črede, on vendar sedaj ni hotel niti pogledati preprostega kmeta ter se je smatral skoro enakega grajščaka.

Toda nič za to! Nemara bi mu bilo moč? Se odpustiti ta ponos, zakaj kakor pravijo, da vol zmurov pozabi, kakšen je bil, ko je bil še tele, toda težavno je bilo mu ne zameriti, da, brigajoč se le za lastno dobro, revežev ni podpiral, niti cerkvi daroval ničesar. Evo, tudi sedaj je drdral na vozu, oči so mu posloma lezele skupaj, a tu je jel vsaki hip vleči konja za vajeti, ker se je bilo solnce že dobro skrilo za rdeče oblake, nebo je postalo čimdalje

bolj otožno in nekako dušljivo je postalo v ozračju.

„Pojde de!“ zamomlja Kuba ter se nejevoljen poboja po trehah, ker do domačije je imel še dve milji hođa, a sredi vsakega pota ni bilo o kakšni krčmi niti sluha, pa tudi drugje strehe ni bilo, da bi si mogel najti zavetja v potrebi; mlinar pa se vendar le boji, da se ne bi zmocil, tako kakor se boji zlod blagoslovljene vode.

„Pluji!“ pljuje ter na polovico iztrese pičo; „treba je pognat, pa tudi drugače so mi že jele lezi oči skupaj. Ko bi se človek vsaj imel s kom kaj pomeniti ter se z nečim razvedriti!“

Ko je tako gledal predse, tekel je po stezi poleg ceste nek mlad popotnik urnih korakov v snuknem jopiču ter s palico v roki in s precejšnjim zavojem na hrbtno.

„Oho, to je nekak postopač!“ je je zamomljaj mlinar ter nabalil ostrice.

Med tem se je popotnik obrnil in zaspani mlinar je zagledal dobro mu znano lice.

„Fin, fin! To je naš dijak Mihael“, zajepeča.

Resnično je bil to dijak Mihec Gangel, sin revnega kmeta iz Kobiljake boka. Že deset let brez vsake podpore obiskoval šole v Relovu, a sedaj se je kakor običajno vračal na počitnice domu.

A treba je vedeti, da je bil to kaj vrl človek, ta Mihec. Ko je bil še otrok, je pasel župnikove gosi ter se znal župniku tako prikupiti, da ga je sam naselil čitati ter mu je večkrat poveljal kaj pametnega v tem in onem.

Mihec je bil močno radoveden; marljivo je poslušal duhovnika ter si v duha mislil, vdihaajoč:

„Oho, moj Bog, ko bi bil jaz kdaj tako pameten, kakor ta g. župnik!“

Toda ničesar ga ni tolikanj mikalo, nego one slike, ki so visele v dolgi vrsti v zakristiji ter predstavljale različne kralje in oborožene viteze.

Mihec je vprašal nekaj župnika, kaj pomenijo te slike ter sprejel odgovor, da so to nekdanji poljski kralji, helmani in vojevočje.

Revnuemu Mihecu so se kar solze zasvetile v očeh.

(Dolje petbolajiti.)

Stajacker.

— Na glavnem zboru zastupnikov narodne stranke, kateri se je vsilil večer, v nedeljo 26. t. m. v veliki dvorani „Narodnega doma“, so izrekli z burnim odobravanjem vseh avstrijskih poslancev vseh strankinskih okrajnih odborov, zastupniki in mnogi odlični močje iz vseh krajev Sp. Stajerja svoje zahvalo in priznanje onim močjem, kateri so po besedah g. dr. Kukorca postavili vse svoje moči, da bi pripeli venec zmage na zastavo napredka in neodvisnosti; to so gg. Glaser, Maras, Rebek, Zadrevac in Zorman. Sledeči trije so bili navzoči in so se jim pridružili barne ovacije. Istotako tudi novima poslancema gg. Robleku in Ježovniku.

G. dr. Kukorec se je zahvalil tudi vsem onim, kateri so kot funkcionarji okraj. odborov in kot agitatorji potrjevalno in nesobično delali v ogromnem volilnem boju. Zahvalil se je posebej narodnemu učiteljskemu, katero se je izpostavljalo vsemu obrekovanju in bitenju nasprotnikov ter se borilo za zmago kmečkih kandidatov in napredne misli.

Na glavnem zboru, katerega se je udeležilo nad 200 moč, je vladalo veliko navdušenje. Vidi se, da je stranka že pridobila mogočno zaslombo v ljudstvu, zato so vsi udeleženci gledali jasnega očesa v bodočnost. Stranka nastopi sedaj mirno pot dela, organizacije in izobrazbe, da doseže svoje velike cilje. Deviza: „Naprej!“ je odmevala v vseh srcih in dušah in ni dvoma, da gremo časa nasproti, ko pače na Sp. Stajerju stoletno tiranstvo klerikalizma in zavladava svoboda in napredu slovenski rod!

— Slovensko gledališče v Celju. Prvi večer, 25. t. m.: „Elga“. Sanjska drama v sedmih prizorih. Po Gerhardu Hauptmannu. Videli smo v soboto na celjskem slovenskem odru nekaj, kar ni spadalo na njega. Zagrabila neke kos šumečega, valovečega in strastnega življenja, slasti po uživanju, in postavi ga v ubožno stanovanje siromakov: kakšno nasprotje! In najsi se tam razvija to življenje, najsi kipe razburjene gospodke strasti — nekaj neskladnega tiči v tem prizoru, ker ni primerne okolice, ni miljeja. To, mislim, je bila glavna in usodna napaka te predstave: ubranosti je manjkalo, one ubranosti, katere nedvomno ustvari primerno urejen oder in katera potem tvori znatno ozadje celi predstavi. Ni treba, da bi se predstavljalci odločno trudili, da bi dali priliko vsem gledalcem uživati se v igro: a nekaj se mora zgoditi! Predno se dotaknem igravcev in igralk samih, moram se omeniti jedno okoliščino, katere je mnogo pripomogla k temu, da mnogi drame niso razumeli in so obsojali z vso moralno ogorčenostjo Elgo in njeno življenje. Hauptmann je takozvani „Wortkünstler“; težko ga je prevajati, in zato menim, se je treba potruditi, da ostanemo vsaj tiste finese ohranjene, katere je mogel predstavljalec raztolmačiti v poslikovem duhu tudi slovenski. Potrebno je to tembolj, ker je zunanje dejanje pravzaprav malo — in je še isto, kar ga je, večinsoma malo zanimivo; pravo dejanje v drami nam povedo le besede, posamezni stavki in vzkliki označujejo notranji razvitek drame. Tu pa je manjkalo. Dvorana je zelo malo akustična — in reči moramo tudi, da se je tudi na odru premalo pazilo na izgovarjanje in jasnost. Kaj naj rečem o posameznih vlogah? Kdor količjak čita gledališke kritike ljubljanske, ve, da je ga. Taborska izvrstna moč. Videli smo sedaj tudi celjani, da se je

Kar jih je vporabnik, naj izpodrinejo tudi na našem učiteljskem sedanje nemške knjige. Popolno državno slovensko učiteljske (moško in žensko) za slovenski Stajer je naša zahteva. Vemo sicer, da je nemogoče napisati kar čez noč še manjšajoče učne knjige za učiteljske, a nekaj je mogoče takoj, namreč: utrakativno učiteljske, na katerem bo naša slovenščina poleg nemščine tudi nekaj veljave, kakor je to n. pr. v Ljubljani, čeprav v skopi meri. Vsaj za najtežje predmete naj se uvede slovenski učni jezik.

Določiti natančneje, svetovati kako bi se dalo priti najhitreje do zaželenega cilja, to ni namen teh vrstic. Najti modus, kako udeležiti zahtevo slovenskega prebivalstva stajerskega, to je stvar države in pa naših poslancev.

Novozgrajeno poslopje mariborskega c. k. učiteljskega je gotovo znatna pridobitev spodnještajerskih Nemcev, morda tudi dika mariborskemu mestu.

Toda slovenski narod, ki ima tu spet jasno dokaz, kako se dela z njegovim denarjem; Slovenec, ki vidi, kako se masti Nemec z mesom dočim Slovenec še kosti ne dobi, so ne more vsiliti tega sicer hvalavrednega pojaza.

Ne bomo mogli obhajati slovensko tistega dela, ko bodo poslavljali nemški listi kulturno delo avstrijske vlade. Potreba dahi bo prestopal slovenski dijak prag novega poslopja, saj ga bo moralo boleti srce, ker je imel slovenski narod doslej tako energične zastopnike. No, mir z njimi! Od novozgrajenih poslancev pa zahtevamo: ne plazite in ne moledate, ampak zahtevajte, zahtevajte! Narod bo stal za Vami!

Izid ožjih volitev.

Volilni okraj Brezice-Savinca-Laško. Izid volitev po nekaterih občinah. Številke v oklepaju se nanakajo na volitve 14. maja.

	Roš	dr. Benkovič
Artiče	7 (15)	251 (225)
Globoko	46 (7)	128 (109)
Kapele	211 (186)	58 (47)
Pleterje	22 (25)	151 (136)
Zakot	45 (23)	221 (168)
Sromlje	4 (13)	193 (161)
Videm	85 (63)	186 (154)
Bizetjako	367 (263)	72 (56)
Blanca	120 (106)	272 (201)
Zabokorje	153 (164)	43 (53)

Politični pregled.

Domače dežele.

Ožje volitve so končane po vsej državi izvenimi Galicijo, kjer se bodo vršile šele dne 7. junija t. l. Meščanske stranke so se za ožje volitve združile proti socialni demokraciji, katere si je za vključitev temu pridobila 22 mandatov tako, da šteje sedaj ta stranka skupaj 82 poslancev ter je najmočnejša v novem parlamentu.

Slovensko javnost je ožja volitev v Ljubljani neizmerno razburila. Vsa kdor je vedel že naprej, da bo izvoljen župan Hribar, vender je končni aspeh ožje volitve provzročil v Ljubljani, po Kranjskem in tudi drugod v liberalnih krogih nekaj naravnost nepopisno in nepopolno navdušenje. Nebroj brzojavnih čestitk je bilo poslano od vseh strani novemu poslancu, vsa go proslavlja in pozdravlja kot moča, katerega je usoda izbrala v to, da vrhedi svojo v teh volitvah smutno poraženo stranko k novemu življenju. Ta parokizem je plod v vseh srcih živečih želje po novem življenju, deloma pa tudi posledica osebnih zvez in simpatij, katere uživa župan Hribar med slovenskim razmiselnim. Nač, katere izra-

žajo vsi ti pozdravi in vsa ta zmago-slavja ne bodo mogli uresničiti edini Hribar — in bi jih ne mogel oživotvoriti noben posamičnik — ostale bodo torej samo naše in želje tako dolgo, dokler se vsi, ki čutijo potrebo novega življenja z vso energijo in vso resnostjo ne poprimejo reformnega dela. To delo je tako potrebno, da se v interes našega naroda ne sme več odlagati. Letošnji volilni boj na Slovenskem in posebno v Ljubljani nam je dokazal, da je politična strast in zaslepienost doseglja vrhunec. Kar je čital naše časopise, posebno klerikalne, se je moral strahoma vprašati, se li priterjavajo ljudje, ki tako govorijo in pišejo in za katere tako govorijo in pišejo še v število kultiviranih ljudi? Ni li moralna škoda, katero je zadal ta divji volilni boj duši slovenskega naroda večja nego je dobrota ustavne osvobodbe? Tako ne sme dalje, vsi ki ljubijo svoj narod, morajo na delo, vsak si mora po svojih najboljših močeh prizadevati, da se med ljudstvom razlasi izobraževanje in smisel za zdravo politično življenje. Preporoč našega življenja je potreben, vsak naj začne pri sebi in v svoji najbližji okolici, vsi pa delajmo nemorno na to, da zaženemo več luči, več prosvete v slovenski svet. Ta nauk, da ta nalog nam daje letošnji volilni boj.

O najbližjih nalogah državnega zbora piše novorozvoljeni posl. baron Hock v „Zeit“. Prva naloga novega parlamenta bode, pravi Hock, da bi našel samega sebe t. j. da bi stvoril velike skupine, zmožne razviti velika politična vprašanja. Dokler se to ne zgodi, tudi vlada ne bo mogla drugega kakor staviti najnujnejše predloge. Kakor hitro bodo rešene volilne zadeve, med katerimi bodo na drugem mestu pritožbe o zlorabi uradne moči na korist kršč. soc. kandidatov, bode morala biti vlada prisiljena, pojasniti svoje stališče proti tej stranki. Temu primerno zavzemajo tem svobodnomiselnostne stranke svoje stališče proti vladi. Tudi med meščanskimi strankami bode moralo biti rešeno vprašanje, ali dajo prednost zbiljanju k soc. demokraciji v smislu napredka ali se pa približajo klerikalcem v imenu slabo razumljenih koristi.

Glavno delo novega parlamenta bo posvečeno seveda avstro-ogrski nagodbi in pripravam k ločitvi obeh državnih polovic. Ni niti najmanjšega dvoma, da bodo vse stranke vladno naravnost prisilile, da bode brez vseh obzirov na kake želje dvornih krogov odločno branila politične in gospodarske življenjske koristi Avstrije ter da se ne bode nikakor dala zapeljati k slabi nagodbi. Nov predlog kazenskega zakonika bode prav gotovo čim prej stavljen. Poleg tega pride na dnevni red predlog o odstranjenju § 111 o. d. z. (o neoljudivosti zakona), potem reforma tiskovnega zakona, zakona o delovanju in predvsem o zavarovanju delavcev. Urgirati bo treba predlog o ureditvi uradniškega vprašanja in službene pragmatike. Proti koncu obujljubja baron Hock, da si bode prizadeval združiti vse svobodnomiselnostne stranke proti klerikalizmu v najnem vprašanju — svobodno šole.

Spor med Madžari in Hrvatmi še ni rešen. Madžari se natečejo vdati ter odločno zahtevajo, da mora ostati madžarščina uradni jezik na hrvatskih državnih šolstevih. Zastopniki hrvatskega sabora so pa odločno izjavili, da je to za Hrvate nesprejemljivo. List „A Nap“ piše, da odstopita ban Pejačević in sekcijski načelnik Nikolić ter da postavi madžarska vlada na banovo stolico odločnega, reuknega generala. No s tem generalom ne pojde stvar tako gladko — za sedaj

je vsa stvar odložena. Ban Pejačević bode še prej poročal kralju v avdiciji o položaju, potem se bodo nadaljevale razprave. Za banom in vlado stoji pa hrvatski narod složno, kakor en moč, to se je pokazalo na sprejemu, ki so ga Zagrebčani priredili iz Budimpešte povrnitvi se delegaciji.

Dopisi.

in Savinski doline. Zmagala je svobodna volja svobodnih moč! Premagan je prišast stranke, katere je celi volilni boj na nečevnem način blati in obrekovala svoje nasprotnike, ponavljajoča vedno in vedno, da so brezverci. Zlorabljala je cerkev, prišast in spovednico, zlorabljala na obsojanje vreden način verski čast ljudstva v zasebne koristi duhovščine in kandidata. Zadnje volitve so pokazale, da živi v Savinski dolini svoboda, zavredu in neodvisen rod. — Zastonj so sedaj izbrni nebrzdane jeze in grožnje po „Slov. Gosp.“ in „Slovenec“, katere kažejo, da je naša duhovščina že zdavne pozabila, da mora oznanjati mir, spravo in ljubezen med verniki ter je postala uhočkana, mačevalna bojna četa za nenastitljivo duhovniško nadvlado. Vsi duhovniki Sav. doline so bili na nogah proti kmečkemu kandidatu, so obrekovali in povali kot dnevi očete lastne farane — le malo, malo je častnih izjem. In z veseljem konstatiramo danes: maršikom, ki je videl v duhovniku nezmožljivega namestnika božjega so se odprle oči. Le nekaj vzgledov o „delovanju“ teh božjih namestnikov.

Štirinasedesetletni starček, g. župnik Šalski, je kritikal na žalskem kolodvoru: „Lahko noč, Roblek!“ „Requiescat in pace, Roblek!“ (naj v miru počiva, Roblek). Dobro so znane vsakomur te besede iz pokopnega cerkvenega obreda — kako željo je pač gojil z njimi gospod župnik, kačoz na bolehnost g. Robleka, s katero so duhovniki toliko agitirali? Njegova krščanska ljubezni polna želja se mu pač ne uresniči še tako kmalu — a ljudstvo je obsojilo duhovnika, kateri namre tako lahko rečemo surovo — govoriti.

Petrovski kaplan, znani Jancič, kateri je agitiral pretekle dni po laškem okraju, ker mu je pri nas izpodletelo, je pridigoval, kakor pripoveduje ljudje, da bode dve leti po Roblekovih izvolitvi vse cerkve zaprte. Ali verjamete to, gospod kaplan, sami, ker dobro poznate Robleka in njegovo rodbino? Gotovo ne, in zato ste si z agitiranjem s takimi sredstvi sami vtisnili pečat sramote na čelo.

Sentpetrski župnik je moral na javnem shodu pripoznati, da so strahovi glede zakona in šole prazni. (Dovolj-jemo si tu vprašati, kako je vobče to, da se duhovniki pri nas bore proti civilnemu zakonu, dočim ga priznava- vajo n. pr. na Nemskem? In ne more se trditi, da bi tam vera — pešala, ampak nasprotno! In vender je drugo nedeljo hujškal v cerkvi otroke proti očetom, žene proti možem? Vaja pot gre torej preko svetih družinskih vez v prid enemu — Povaleja.

Dejstvo je nadalje, da so ravno tam razlirjala pričuena dekleta najgrje laži o poslancu Robleku. Ali jih je „dresiral“ g. župnik sam?

Pribijamo, da so si gospodje pokopali v blatu, katerega so metali na svoje politične nasprotnike, svoj ugled in veljavo. Kajti kdo verjame človeka, kateri je enkrat lagal in obrekoval, kadar govori resnico?

Toda s tem smo opravili s temi gospodi. Mi hitimo mimo in preko njih samozavestni do ciljev, katere smo si stavili.

Savinčan.

Ali kaj zastoj: interpelirala nam je tako dobro Elgo, da smo razumeli, kaj je gnalo to nemirno tenzsko drugemu v naročje. Na višek svoje uloge se je gotovo povzpela v onem prizoru, ko je branila Dorkito in Oginskoga. Igra G. Taborskega je bila odmerjena, zaokrožena: mož, kateri skriva svoje strasti, kateri prikrija svojo jezo. Le včasih strasen plamen iz onega brezdalnega prepača v duši, kjer nam gori vsa jeza in žalost nad stvarjo, sredi in prevaru v življenju. G. Taborskem gre naše najodkritostnejše priznanje! Odlikoval se je tudi G. Oginski — G. Vercorvik pa se je zares potrudil, da je svojo ulogo na svoj način izvrstno rešil. Izmed ostalih moramo pohvalno omeniti G. Romorsko in Danilovo; njih uloge pa ne nosijo nič posebnega na sebi. Samo menja si ne moremo pridržati, da je bila pomeščena misel, spravi "Elgo" na celjski oder.

— **Konkurs** je dovolilo okrožno sodišče v Celju za premoženje klubčarice Ant. Schriber v Celju. Začasní upravitelj konkurzne mase je trgovec Lakitosh.

— **"Bralno društvo Gaberje"** priredi dne 9. junija 1907, ne 2. junija kakor je bilo prvotno naznanjeno, veliko veselico v Bakovem šlaku pri G. Stefanu Koželju. Na sporedu so gledališke igre: "Strup", šaljiva igra v dveh slikah in "Županova Micika", šaljiva enodejanka. Igralo se boode pod velikim kozolecem in smo torej obvarovani pred dežjem. Šaljiva loterija, korijandoli-bitka, šaljiva pošta itd., se vršijo na vrta. Pri igri in veselici bo igrala godba ter nastopil pevski zbor. Ker se G. Koželj in njegova soproga sploh vedno potrudita za najboljšo postrežbo, bosta tudi sedaj vse kar najskrbneje pripravila. V slujaju prav slabega vremena se veselica prelazi na prihodnjo nedeljo 16. junija. Vabimo vse narodne celjske rodbine in vse celjske Slovence! Do Kotnika je ravno prav prijeten sprehod. Na svidenje!

— **Žrtvi klerikalne agitacije.** Poroca se nam, da so odvedli gospo Š. v Gaberje v Gradec v morišnico. Žena je slabzlena, ker so jo razne "volilne" pridige, posebno neka pridiga v St. Petra v S. d., pripravile do misli, da bo zdaj vero in cerkve konec. O tem žalostnem slučaju poročamo natančneje prihodnjaj.

— **Popravek.** Dr. Benkovič je dobil v Trbovljah - Vode skajap 171 glasov, ne pa, kakor je bilo pomotoma poročano, 313. To bi bilo za Trbovlje že dokaj smatratno.

— **Imenica.** G. Ljudmil Hauptmann, suplent na c. kr. l. državni gimnaziji v Gradcu je bil promoviran za doktorja filozofije v ponedeljek dne 27. maja 1907 na graškem vseščilnici. Čestitamo.

— **Slavnost razvija Šolskega zveste v Žalec** je odbor Šolskega sklenil preložit na 4. avgusta. Neprierni prenikli prostori so onemogočili, da bi se bili telovadci za to slavnost že sedaj primerno pripravili. Bratska in sosedna društva prosimo, da se blagovolijo pri svojih sklepih na to ozirati.

— **St. Paveška godba** priredi v četrtek 30. maja t. l. ob 4. uri popoldne vrtni koncert pri G. Sadniku ob Savinskem mostu v prid šolski kahalji v St. Pavlu pri Prebodu.

— **Dr. A. Korosec in Richard Marekhl.** "Ali smo Marekhl volili našim poslancom?" so se čudom izpraševali naši kmetje v po toči prizadetih občinah rogalskega kraja, ker je prišel — Marekhl pogledat, kako ozorno škodo je prizadela toča tamošnjim itak ubožnim ljudem in je tudi obljubil, da bo se obrnil do pristojnih oblasti za podporo. Dr. A. Korosec, katerega so

ljudje po toliki reklamirali 14. maja volili, pa je ob istem času agitiral po sevnikem in laičnem okraju za — Dr. Benkoviča. Dr. Korosec je, kakor videti, vzoren poslanec — zato ga je Sl. kmečka zveza v svoji nesebičnosti tudi privoščila bogatemu rogalskemu okraju!

— **O kulturni stopinji kranjske duhovščine**, katero se trdi posnemati tudi naša štajerska, pričajo sledede cvetke in poseba izdaje "Slovenca" št. 118: "Hribarjeva stranka se je pokazala v vsi svoji odnisi podlosti in brezmišelnosti neumnosti... v najgrbi bedarji... Pijani kakor dirje zverine so se vlačile te barabe po mestu, drville... in rjevale. Nekateri liberalni inteligenti so imeli vsa obleka polno blata... v katerem so se v svoji pijanosti valjali; na dragih smo videli namazane obleke z včrtno njihovega telodona... Po mestu besni agitatorji rjavci in tuleci kakor turški dervisi..." (Obč. svetn. Predvoje), "najplemetnejši potomci iz svinjogojne dežele ob dolnjem toku Save... Zakaj ne jaha na svinji?" (Vprašanje Stefo in Lampe). "Pa kralj Eljija (Predvoje) se je dvignil iz prahu in zletel na svinjo... Gospodje liberalci vino-zeno in prečisto-ljubi... Drli so se... predno izdahnjejo svinsko dno..." in o ljubljanskim dež kletih, ki so priredile ob isti priliki ovacijo poslancu Hribarju: "Vpila so se prečistihi hlapci, mahale z robeli proti možikm, s katerimi so očividno že preveč znana, se kretala kakor prave zrele ptice, ki se pripravljajo za najvišji institut... Kandidatinja za... "Slovenec" je glasilo kranjske in štajerske katoliške duhovščine, Kristosovih naslednikov na zemlji, oščedno glasilo "Slovenske ljudske stranke" in posredno tudi duhovniške "Kmečke zveze".

— **"Slovenec"** hujška po slavnem zgledu mariborskega "Slov. Gospodarja" posredno k bojkotu. V štev. 118 piše: "Kmečka zvesta se je začela v mnogih krajih močno vzbuhati, posebno vsled dogodkov pri zadnjih volitvah. Podreščiki kmetje gredo rajši v kmetom prijazne trgovine v Koze nego k svojim sovražnikom (?) doma. V Bečah si želijo baje kmetje drugega trgovca, ker je Ivnik nastopal tako strastno proti "Kmečki zvezi". Čudno se nam samo zdi, da "Slov. Gospodar" in "Slovenec" ne vplivata na to, da bi se ta "kmečka zvesta" zbudila v prvi vrsti pri kmetih okrog Maribora, Celja, Ptuj, Ljutomer in drugih kmečkih trdnjav na Sp. Štajerji. Ali jima še ledita Hans Kregar, Goredič in slučajni obisk prof. Vrstovika v koseh?

— **Neodstot in politično poštenje** sta "Slov. Gosp." čisto neznanne lastnosti. V št. 28. od 23. t. m. piše: "V dela za svoje ljudstvo osveliti župnik Koren... je bil tudi proti svojim nasprotnikom vedno dostojen." Ali res? Je bil ta osvelil mož tudi takrat dostojen, ko je na postaji klical: "Requiescat in pace Robek!" — O dostojnosti ima pač vsak svoje nazore. Isti "Slov. Gosp." piše dalje: "Neopštenost celoga volilnega boja od Vaše stranke vam je pomagala v državni zbor! (Namreč Robek!). Da nas je pa "Narodna stranka" z goljufijo in lažjo premagala nič ne de..."

To so drzne trditve za katere ne morete navesti najmanjšega dokaza. Tega tudi ne bodete nikdar poskušili, to je že tako vaša navada, drzno kopčite laži, samnjenja in krivice doživite na svoje nasprotnike. Ko se vas pa pošteno prime aimate nikdar možkega odkritega odgovora, najraje se kar potuhnete in molčite. Da, da gospoda, pogum, ljubezen in spoštovanje do

romice to ni Vaša stvar — in vender se ji bodete morali polagoma privaditi, za to bomo skrbeli.

— **Še par cvetk iz resnicotjbnega "Sl. Gosp."** št. 28. "V Bistjakem in Kapelah so nekateri Robevi pristali čakali z revolverji za govornika "Sl. kmečke zveze"... V Robčevem volilnem okraju so hodili Ježnikovi agitatorji okoli ter trotili najnesramnejše laži o Robču, n. pr. da je Robič ločen od svoje žene. Če bodo zmagnali nasprotniki, zmagnali bodo le z nepoštenimi sredstvi kakor je zmagnal Robek. O Robleku je dokazano, da on ni poslanec po ljudski volji, ampak po strahovladu in sleparstvu njegovih agitatorjev ter vadel piva, vina in iganja, ki je bilo Robčevim pristabem na razpolago." Tako piše "Sl. Gosp." o zavednih, neodvisnih volilcih! Zaponite si to za drugo pot in skrbite že danes za to, da ne dobi pri prihodnjih volitvah klerikalni kandidat nikjer ne enega glasu — to bo edini in najprimernejši odgovor na te surovosti.

— **Pogled v poslančevro dno.** G. dr. Benkovič pravi v zahvali svojim "cenjenim volilcem" (Pos. Str. št. 19): "Za svoje somišljenike, **služni pri-jatelje**, hočem iti v vsak ograj." (V prvi vrsti bo skrbel torej novi državni poslanec za svoje prijatelje, dobro, da nam je to sam in že naprej povedal.) Potem pa pravi:

"Osobnosti v politiki ne poznam; deloval bodem vsepovsod **še za stvar**."

Kaj je torej res? Na to, kar je na prvo mesto zapisal, daje po navadi vsakdo največjo veljaro. Politično delovanje G. dr. Benkoviča boode veljalo torej je somišljenikom **služni pri-jateljem**, drugi stavek je le radi lepšega in čisto brez pomena. Še manj pomena imajo nadaljše besede: "Moji dosednji nasprotniki najdejo pri meni vedno odprta vrata." To je le pulha fraza. Karakteristična je pa ta le ne-nameravana izpoved: "Svojim samotilecem seveda odpušcam, ker vem, da v politiki večkrat prevlada strast in laž." Da, gospod doktor, v klerikalni politiki prevladuje vedno ne samo večkrat, strast in laž, proti temu se morajo ravno vsi pošten elementi v našem narodu združiti, da starejo in porjajo to gnezdno moralne kuge, ki zastruplja naše javno življenje in kvari značaj našega ljudstva. Telož bode ta boj, kajti baš Vi, novizvoljeni državni poslanec bodete, kakor nam "Posavska Straza" od 26. t. m. javlja, zlorabili svoje poslansko imenitvo v ta namen, da se list premesti v Brezice in da Vi, kot nedotakljivi državni poslanec prevzamete njega odgovorno uredništvo. Pod zaščito poslanske nedotakljivosti bodete izvrševali delo maščevanja nad svojimi političnimi nasprotniki, napadali je bodete, kakor se vam boode ljubilo, ne da bi se vam bilo bati — sodnika, ker ste poslanec! To vse ste nam povedali koj po izvolitvi. Vi pa, ki ste temu gospodu oddali svoj glas, sodite še danes lahko, kako dobro ste s tem kazali svojem okraju.

— **Dr. Vrstovik in Goredič.** Pred objemi volitvami je prišel G. dr. Vrstovšek, znani steber, "Sl. kmečke zveze", "slučajno" k nemškutarskemu štajerskemu župniku Gorediču in našel tam "slučajno" tudi štajerskega župana Woschnagga. Gorediču so o zvesti "Sl. kmečke zveze" z redko posejanimi Nemci in nemškutarji po Saleški dolini za otjo volitev. Za to zvezo so je posebno potovala župnik Goredič. Bila bi naj to protislag za njegove zaluge Nemcem v Šoštanj. Beležimo tudi ljudsko govorico, da je Goredič obetal Nemcem, da se jim bo šlo od strani "Sl. kmečke zveze" na roko

globo nemške šole in Šoštanj. Priponimo, da ljudstvo govori tako — in ako je res, obhajemo, da so delali za profesora Robiča taki narobno brezvestni in izdajalski agitatorji! Pribijemo samo dejstvo, da so se pogajanja vrtila in da so Nemci vsako podporo za Robiča odklonili.

— **V Trbovljah** je padel rudar Franc Mrzel pijan preko stopnic v klet in se je tako ranil na glavi, da je malo ur pozneje umrl.

— **Oproščen** je bil predzadajo soboto pred okružnim sodiščem v Mariboru zastopnik banke "Slavije" G. J. Vercas, kateri je bil tolen radi neke dozdevne goljufije.

— **Na deželni poljedelski šoli v Grottenhofu** je razpisanih za šolsko leto 1907/8 večje število prostih mest za gostence. Ti morajo prebiti na šoli 2, z manjšo predizobrazbo 3 leta. Gostenci morajo biti pri vstopu že 16 let stari. Prošnjo je treba osebno izročiti pri ravnatelstvu na kak delavnik od 15. julija. Gostenci, ki uživajo brezplačno mesto, se morajo obvezati, da se po dokončanih študijah posvete kmetijstvu na štajerskem ali pa vplačajo po 300 K za vsako leto štajerskemu dež. fonda.

— **Vprašamo "Slov. Gospodarja"** kot globoko moralo in vse polnjanje od našega slovenskega naroda odražajoč glasilo štajerske duhovščine, kako je to, da oblasti ne zaprejo župnika pri Sv. Rolfanku na Biša, kateri je toten težkih naravnih prestopkov? Kako da sme še zmizar darovati mašo in zahajati v šolo? Ali se godi to v interes sr. vero?

— **Beseda k slogi štajerskih Slovencev.** Neki bivši "politik" vzdihuje v zadnji številki "Slov. Gospodarja" po slogi med štajerskimi Slovenci. Članek se vidi, da moč bore malo pozna današnji položaj v deželi in pa našo — duhovščino. Ali je še mogoča sloga z ljudmi, kateri hočejo ubiti vsak napredek in absolutno go-podari? Župnik v Olmju, G. Kotnik, je naznanil tamošnjega učitelja, češ, da vpliva na volitev. Mož se je korenito opekli s svojo ovadbo; državno pravi-ništvo je tozbo zavrnilo. To je majhna dogodnica k ilustraciji te objektivne sloge. Župniki in kaplani a la Kotnik bi gospodovali, vsi napredni ljudje pa bi hrbet krivili — sveda vse za večjo čast in slavo duhovščine.

— **Napredni volilci v Podrečju** trepečejo strahu in groze! Župnik v Podrečju bo namreč naznanil premil, lavantinskemu kmetu in škofu, da je v Podrečju volilo 47 mož naprednega kandidata Žarnana in 43 dr. Korosca. Se nam čudno zdi, da ne pokliče gosp. župnik šč državnega pravnika na pomoč proti naprednjakom!

— **Štoletnica Linneja.** 24. majnika je slavilo najstarejšo švedsko vseučilišče v Upsali na zelo svečan način stoletnico slavnega botanika Linneja. Navzvenje je bilo več članov kraljeve rodbine in tudi inozemski odposlanci.

— **Dr. Jankovič kot prijatelj šole in napredka** je v zadnjem volilnem boju baje zelo pridno deloval v tem smislu. "Učit. Tvr." poroča: "Na vseh shodih (kozjanskoga okraja) je govoril o učiteljsku okraju šolstvo, hujskal ljudi proti šolstvu in smisel učiteljski stan. V Imenem je govoril o učiteljsku okraju šolstvo, hujskal ljudi proti šolstvu in smisel učiteljski stan. V Imenem je govoril zbranim ovčicam, da učiteljsko ni vredno, da bi si oa pete obrisal ob njega. V Podrečju je kvasil, da učiteljsko štedira le par let, potem napravi še neko izkulanjo in dobi za t. takej 1200 kron plače, do vpokojenja zad 6000 kron itd. Tudi v Sedraževem, v Kozjem in drug... je sdrhal po učiteljih." In

vendar dobi ta gospod „samo od okrajnega odbora korzanskega toliko nagrade, kakor znaša vsa plača učiteljeva.“ Kaj vse ne napravi strast in strankarstvo! Ni nam prav jasno, kako more akademsko izobražen človek, ki je videl kaj sveta, tako govoriti in delati! Našim gospodom župnikom in kaplanom, ki so prišli v svojem življenju samo do Maribora, ne zamislimo, a če tako govorijo, kaj se šteje k višji povesti inteligentni in je celo po dr. Korosečniku milosti deloval poslanec — ali bi ne mogel potem človek mladene obupati nad slovenskim narodom?

— „Učiteljski tovariš!“ priobčene sledeče pismo: „Št. 137. Blagorodnemu G. N. N. učitelju na V. Vljadno se pozdravlja, da se pri podpisaneu kot svojemu župniku in dušnemu pastirju ali z obhajilnim listkom ali pa s pismenim potrdilom svojega spovednika izpričate, da ste za Veliko noč zakramente sv. pokore in sv. rešnega telesa prejeli. Župnijski urad Olinje, 1. maja 1907. Jože Kotnik, n. p. župnik.“ Tako je že sedaj, kakor bi pa ne bilo, ko bi ti gospodje popolnoma zavidali v državi?

— Štajerski župniki so dobili v volilnem okraju Maribor: 1. vi breg 1706 glasov (izvoljen je bil klerikalci Rokkar), v volilnem okraju Maribor-desni breg 2077 glasov (izvoljen klerikalci Pisker) in v volilnem okraju Ptuj-Ormož 1317 glasov. Tedaj v okrajih, kjer vlada neomejena naše narodno duhovništvo in kjer ni nobenega slovenskega gibanja, čvrste nemarkitarske pšenice! Nasprotno je dobil v celjsko-vranskem volilnem okraju, kjer je narodno napredno gibanje najmočnejše, štajerski-janec Vodopivec celih 144 glasov! To govori dovolj jasno za se in ilustrira one velike „koristi“, katere je donnala dosedaj našemu narodu neomejena duhovniška nadvlada na Spodnjem Štajerskem!

— Konkurs je napovedal Alojz Guizalek, trgovec v Mariboru. Ljudstvo bo trgovino bolje poznalo pod imenom „pri Amerikancu“.

Svetovne vesti.

— Rodbinska tragedija. 36letni tovarniški delavec Viljem Nietzsche je v Ustju ob Lahi najprej ustrelil svoja otroka, katerih eden je bil sedem, drugi štiri leta star, potem pa se še samega sebe. Vzrok temu je bilo ljubavno razmerje njegove žene z nekim drugim delavcem.

— Štajerski pivovarniški delavci se pogajajo s pivovarnarji glede zvišanja plač. Med delavci je še delj časa vrela radi preniknih plač.

— Smrtne padece. Brambovec Anton Paternoster je v ljubljanski bramborski vojašnici na oknu spasil in padel v spanju iz drugega nadstropja na tla. Bil je takoj mrtav.

— Ženski poslanci v finskem državnem zboru — katerih je med 200 poslanci 18 — si rade ustanovili posebnega kluba ampak so se porazdelili po strankah. Pač pa se potegujejo vse te žene v drž. zboru za zvišanje varstva mladoletnih deklet in priznanje enakega prava za zakonske in nezakonske otroke.

— Čehi na Dunaju so dobili v vsem skupaj 19.294 glasov. V X., najbolj čelitem okraju na Dunaj, je bilo oddanih za Čeha 2272 glasov. Pomisliti pa je treba, da se je oddalo najmanj dvakrat toliko glasov za socialno-demokratske kandidate.

— 50.000 delavcev je v Berlinu brez dela. Valed sklepa zveze starbarjev je bilo v soboto teden 50.000 zidarjev, tesarjev in drugih! Bavarskih delavcev odpeljevali. Delavci so namreč zahtevali polboljšanje plač. Boj med

starbarji in delavci bo dalje časa trajal, zato bodo znostala vsa starbarska dela letošnje sezone.

— Modras je prišel v Rihnenberku na Gorickem na prva nekemu spletnu mladniku na travniku. K sreči so se prebudili in odstranili nevarno kačo. — Kač je letos sploh mnogo; nedavno so našli v železničnem poštnem balonu vozu v Ljubljani tri gađe.

Gospodarstvo.

— Izvleček iz poljedelskih poročil. Da, da, vročina! Če ne je kdo v preteklem vročem poletju vprašal: kaj bi, posebno pri delu na polju, proti hudi žetvi čutili, tedaj sem mu priporočil, kaj s tem vsem svojim bračem priporočam; polskosil je in se mi zahrvali za dober svet in se nadejam, da boče markitarski bralec teh vrstic, čeprav samo v mislih, storil isto, ako poskusi sam.

Vzeml, sem mu rekel, 1 liter vode, primešaj ji eno polno žlico, približno 15—20 gramov „Frankovega“ priduška k kavi, katerega ima tvoja žena itak v kuhinji, in kuhaj to dobrih 5 minut, potem postavi ta prevretek na stran za 5 minut da se sčisti, na to pa odliv prevrečka postavi v klet, da se ohladi (če ti bolje ugaja, lahko priđeš nekoliko sladkorja) in ga vzemi potem v steklenici s seboj na polje. — Najbolje je, če steklenico zagrebeš na kakem senčnatem prostoru, potem boče ta okrepčiloča pi-jaka ostala dolgo časa hladna.

Ako si žejen, popij precejšnji požirek tega mrzlega „Frankovega“ prevrečka in čudil se boče, da te žoja ne boče zopet nadlegovala dolgo časa. 292 3-1

„Frank“ toraj ni samo najboljši pridušek k kavi, ker kot tak je itak splošno poznan, temveč tudi prav primerno sredstvo za žejo.

— Da se Kathreinerjeva Kneippova sladna kava prodaja v celih zrnih in skrbno spravljena v izvršnih zavojih, to zvišuje nje splošno znane, velike vrline in jamči vsaki kupovalski za čistost blaga in za nemotnost, da bi se kava ponarejala s tujimi pri-meski ali pa tudi, da bi jo kvaril prah, taj dah itd. Saj je ponos naših gospodinj, da redno kupujejo le to, kar je pristno in najboljše. Če torej pri Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi parijo na izvršne zavoje z imenom Kathreiner in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znakom, si ne zagotavlja samo tečno čistega blaga, ampak tudi nezmanjšan okus in prijetljivi, izpodobni kavin vonj, ki odklikuje poznane Kathreinerjeve kave po način nje proizvajanja, dandanes za izvršnega priznanega po vsem svetu.

SUKNA

in modne blago
za obleke

priporočila firma
Karel Kocian
tvarilca za sukno
v Mumpolcu
na Češkem. 183

Tvarilnica cene. © Vzorci franka.

Dva prijazna gospoda ali gospodini se takoj sprejmeta na hrano in stanovanje. Kje, pore upravništvo „DOMOVINE“.

Zgubila zlata damska remontoarska

se je v Gradišču
Kobovrški ulici

ura.

Kdor je našel, naj je odda proti primerni nagradi v trgovini gospoda L. Wambrechtamerja v Celju.

V delo se sprejmejo

mizarji, tesarji,
drvarji in hlapci

v paromlinu, Sp. Hudinja.

Spreten

ključavničar

srednje starosti, se
sprejme v stalno
službo, s prostim
stanovanjem pri se-
bi lezarski 222

A. POGAČNIK. RUŠE.

Oskrbništvo Črnelo

p. Dob pri Ljubljani
išče oženjenega

gozdarja in lovskega paznika.

To službo je takoj nastopiti
v Spitališču na Kranjskem. Pro-
silec naj poslije prošnje zgoraj
imenovanemu oskrbništvu.

Ne polagajte Vaših otročjih slikarstev drugam kakor v vrščice na angleških poročilih, kajti ti so alfab. postelje in vrščice skopi. Po vseh enah za dobiti pri P. Kottla v Celju.

Zvezna trgovina v Celju
sprejme v službo

pomočnika

papirne ali galanterijske stroke.
(222) 3-2

Sprejemem dva poštena

kovaška pomočnika

enega za oženj, drugega dobrega kovača.
(274) Plača po dogovoru. 3-2

Andrej Malgaj,
kovaški mojster za vsakovrstno žo-
lezno orodje, Trbovlje.

! Lepa vila !

V Gornji savinski dolini je naprodaj
lepa vila z 2000 m² velikim vrtom,
kteri je še posajen in zagrajen, stoji
na prostem 15 korakov od okrajne
ceste 2 minute od železniške postaje
prav prišerna za kakoga penzionista.
(289) Več poret 3-2

Jos. Fr. Skasa
pošta Retičkaras ob Paki (Rietzdorf).

Dobri rudarji

dobijo stalen in pošten zaslužek
v novem rudokopu Charlotte Marie
pri Ivnici (Eibiswald) na Štajerskem.

Franc Žigan

danes, dne 22. maja ob 1. uri po polnoči v 34. letu svoje starosti, po dolgi, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajočo, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb prednega rajnika se vrši v četrtek, dne 23. maja t. l. ob 5. uri popoldne na pokopališču pri Sv. Kancijanu.

Sv. maša zadušnica se boče brala v župni cerkvi v Zalcu, dne 27. t. m. ob 7. uri zjutraj.

Nepezuabnega rajnika priporočamo v blag spomin in molitev.

ŽALEC, dne 22. maja 1907.

Jošip Žigan Marija Schlosser roj. Žigan, Terezija in Adela Žigan
etc. etc. etc. 294

ZAHVALA.

285 1

Tem potom izrekamo zahvalo vsem p. t. sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogobrojne dokaze iskrene sočinja ob boleznih in smrti našega ljubljene sина otiroma brata, gospoda

Franc Zigan

posebno pa se še zahvaljujemo za vse darovane vence in pismeno izražena sočutja, kakor tudi čast. duhovščini, gr. pevcem za ganljive žalostnice, slavni požarni brambi za častno spremstvo, ter sploh vsem udeležencem pri pogrebu

ŽALEC, 27. maja 1907.

Žalujoči ostali.